YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

16 päivänä joulukuuta 1999 *

Asiassa C-26/99,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja P. J. Kuijper ja oikeudellisessa yksikössä toimiva kansallinen virkamies N. Yerrell, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

kantajana,

vastaan

Luxemburgin suurherttuakunta, asiamiehenään ulkoasiainministeriön oikeudellisia asioita ja kulttuuriasioita hoitavan yksikön päällikkö P. Steinmetz, 5 rue Notre-Dame, Luxemburg,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut ja/tai ilmoittanut komissiolle työntekijöiden

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

suojelemiseksi vaaroilta, jotka liittyvät biologisille tekijöille altistumiseen työssä, annetun neuvoston direktiivin 90/679/ETY (seitsemäs direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) mukauttamisesta tekniseen kehitykseen 30 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission direktiivin 95/30/EY (EYVL L 155, s. 41) noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. C. Moitinho de Almeida (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Gulmann ja J.-P. Puissochet,

julkisasiamies: N. Fennelly,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 28.10.1999 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan (josta on tullut EY 226 artikla) nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.2.1999 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut ja/tai ilmoittanut komissiolle työntekijöiden suojelemiseksi vaaroilta, jotka liittyvät biologisille tekijöille altistumiseen työssä, annetun neuvoston direktiivin 90/679/ETY (seitsemäs direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) mukauttamisesta tekniseen kehitykseen 30 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission direktiivin 95/30/EY (EYVL L 155, s. 41; jäljempänä direktiivi) noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2 Direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30.11.1996 ja että ne ilmoittavat tästä viipymättä komissiolle.

3 Koska komissio ei ollut saanut Luxemburgin suurherttuakunnalta ilmoitusta toimenpiteistä direktiivin täytäntöönpanemiseksi ja koska komissiolla ei ollut käytettävissään mitään muitakaan seikkoja, joiden perusteella se olisi voinut katsoa, että kyseinen jäsenvaltio on täyttänyt sille kuuluvan velvoitteen saattaa

voimaan tarvittavat säännökset ja määräykset, komissio kehotti 30.5.1997 päivätyllä virallisella huomautuksella perustamissopimuksen 169 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti Luxemburgin hallitusta esittämään huomautuksensa asiasta kahden kuukauden määräajassa.

4 Koska komissio ei saanut vastausta viralliseen huomautukseensa, se lähetti 22.12.1997 Luxemburgin suurherttuakunnalle perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä toteuttamaan direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden määräajassa.

5 Luxemburgin hallitus ilmoitti komissiolle 25.3.1998 päivätyllä kirjeellään, että direktiivin soveltamista koskeva asetusesitys oli annettu Conseil d'État'lle lausunnon saamiseksi ja toimitti 19.8.1998 päivätyllä kirjeellään hallituksen tähän asetusesitykseen tekemät muutokset.

6 Koska komissio ei saanut ilmoitusta direktiivin täytäntöönpanoa koskevien säännösten antamisesta, se nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

7 Luxemburgin suurherttuakunta ei ole kiistänyt velvollisuuttaan toteuttaa direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet eikä tätä koskevaa myöhästymistään. Se vetoaa kuitenkin siihen, että mainitun asetusesityksen hyväksymisen viivästyminen johtui siitä, että Luxemburgin hallituksen vastattavana oli ollut Euroopan unionin puheenjohtajuus, minkä vuoksi ensimmäinen suurherttuan asetusta koskeva esitys hyväksyttiin vasta 6.2.1998. Esitykseen oli tehty useita muutoksia, mikä puolestaan selittää sen, että uusi esitys oli voitu antaa Conseil d'État'lle vasta 27.1.1999. Luxemburgin hallitus katsoo toteuttaneensa direktii-

vin nopean täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet, minkä vuoksi komission kanne jää sen mukaan vaille kohdetta, ja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta lykkäämään asian käsittelyä.

8 Komissio ilmoittaa vastauksessaan saaneensa tiedon näistä Luxemburgin hallituksen mainitsemista seikoista, mutta toteaa kuitenkin, ettei direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä ole toteutettu.

9 Ensiksi on todettava, ettei Luxemburgin hallitus kiistä sitä, ettei direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä ole vieläkään toteutettu kansallisessa oikeusjärjestyksessä.

10 Toiseksi on todettava, että yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio ei voi kansallisen oikeusjärjestyksensä oikeussääntöihin, toimintatapoihin tai tilaan vetoamalla perustella sitä, ettei se ole noudattanut direktiivissä säädettyjä velvoitteita ja määräaikoja (ks. mm. asia C401/98, komissio v. Kreikka, tuomio 14.9.1999, Kok. 1999, s. I-5543, 9 kohta).

11 Tämän vuoksi komission kannetta on pidettävä perusteltuna.

12 Näin ollen on todettava, että koska Luxemburgin suurherttuakunta ei ole antanut asetetussa määräajassa direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia

ja hallinnollisia määräyksiä, se ei ole noudattanut sille kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdan mukaan kuuluvia velvoitteita.

Oikeudenkäyntikulut

13 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Komissio on vaatinut Luxemburgin suurherttuakunnan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska Luxemburgin suurherttuakunta on hävinnyt vaatimuksensa, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Koska Luxemburgin suurherttuakunta ei ole antanut asetetussa määräajassa työntekijöiden suojelemiseksi vaaroilta, jotka liittyvät biologisille tekijöille altistumiseen työssä, annetun neuvoston direktiivin 90/679/ETY (seitsemäs**

direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) mukauttamisesta tekniseen kehitykseen 30 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission direktiivin 95/30/EY noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, se ei ole noudattanut sille kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdan mukaan kuuluvia velvoitteita.

2) **Luxemburgin suurherttuakunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Moitinho de Almeida Gulmann Puissochet

Julistettiin Luxemburgissa 16 päivänä joulukuuta 1999.

R. Grass

kirjaaja

J. C. Moitinho de Almeida

kolmannen jaoston puheenjohtaja